

Gül Kasidesi

– redfer · 16 Şubat 2026

Vezi: Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Saçdı aşkın odına gözyaşım içre jâle gül
Kılmadı çâre bu yanmış bağra bin bir lâle gül

Günbed-i devvâr içinde reng-i rûyun yâdı var
Nûr-ı zâtındır kılan her bağçeyi pür-hâle gül

Zevk-ı tığ-ı gamla gönlüm çâk olursa gam değil
Rahneler açmış cihân mülkünde bin bir kâle gül

Bâğ-bân zahmet çeküp sulatmasın gül-zârını
Virmeye bin yıl emek vîrse eğer bir dâle gül

Hâme-i kudret yazarken vâsf-ı pâkin ey nebî
Gözlerine nûr inüp her harfe kılmış hâle gül

Dest-bûsun arzusuyla ölsem ey yâr-ı azîz
Kûze eylen toprağum sunsun elinle dâle gül

Ârızun yâdıyla nem-nâk olsa müjgânım n'ola
Zayi' olmaz virmek elbet dikene pey-mâle gül

*

Hayretinden barmağın dişler kim itse istimâ
Kılmak için gül-sitân seng-i siyehden jâle gül

Gam günü terk itme bu dil-i mahzûnu ey şerîf
Hayrdur virmek karanlık gicede bî-mâle gül

İste vuslat rûzını gönlüm ferâh it şevk ile
Hasretin sahrâsına her dem diler pür-jâle gül

Eylemiş her katreden bin bahr-ı rahmet mevc-hîz
Urgacın vuzû' için o rûy-ı bî-emsâle gül

Men lebin müştâkıyam zühhâd cennet tâlibi
Meste sâgar hoş gelür bülbül diler her nâle gül

Ravza-i kûyun diler can mürğü her dem uçmağa
Âşık olmuş gâlibâ ol serv-i hoş-i'mâle gül

Tıynet-i pâkinle bulmuş dehr-i dîn râh-ı necât
İktidâ kılmış tarîk-i Ahmed-i Muhtâr'a gül

*

Seyyid-i nev-i beşerdir şems-i burc-ı istifâ
Mucizâtından sepepür nâr-ı ehl-i kâle gül

Hâk-i pâyine yetem dir ömrlerdür müstakîm
Yüz sürer her dem eşiğin tozuna bin kâle gül

Bîm-i dûzah nârı yakmış gönlümü ey şâfi-i
Var ümîdim ebr-i lutfun eyleye im-hâle gül

Hâb-ı gafletten uyan rûz-ı haşr olanda sen

Eşk-i hasret dökene ol dem virür i'mâle gül

Umarım mahrûm kalmam mahşer-i pür-vaveylâda
Çeşm-i vaslın teşne-i dîdâr olan i'lâle gül

Yümn-i na'tünden Redferî-veş dilim gevher saçar
Nâmını zikr itdiğim her dem olur her kâle gül

redfer

İZAH

"Gül Kasidesi" "Gül" Hz. Peygamber'e (s.a.v) duyulan aşkın bir sembolüdür.

"Gül Kasidesi" 20 beyitlik, aruz vezninin "Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün" kalıbıyla yazılmış ve "Gül" redifli kaleme alınmıştır. Bu Kaside; güzelliği, Hz. Peygamber'i remzetmesi ve fânilikle bekâ arasındaki köprüyü kurması hasebiyle "Gül" ele almıştır.

ŞERHİ

I. (Aşkın ateşi üzerine gözyaşlarım içinden bir çiğ tanesi gibi gül saçıldı; fakat bu yanmış bağrıma binlerce lale bile gelse, o bir tek gülün verdiği şifayı veremedi.)

II. (Şu dönen gök kubbenin içinde senin yüzünün renginin hatırası vardır; her bahçeyi ışıkla, neşeyle ve hâlelerle dolduran aslında senin zâtının nûrudur.)

III. (Senin gam kılıcının zevkiyle gönlüm parça parça olsa ne çıkar? Zira gül de bu cihan mülkünde açılmak için binlerce gonca yarası açmıştır.)

IV. (Bahçıvan boşuna zahmet çekip gül bahçesini sulamasın; bir tek dala senin güzelliğin gibi bir gül konduramadıktan sonra bin yıl emek verse neye yarar?)

V. (Kudret kalemi senin o temiz vasıflarını yazarken, kalemde döklen her harfin üzerine mübarek nûrun bir gül gibi inmiş ve onu aydınlatmıştır.)

VI. (Ey aziz dost! Eğer senin elini öpme arzusuyla ölürsem, toprağımdan bir testi yapın ki o testiyle sana sunulan su, senin elinde yeniden bir güle dönüşsün.)

VII. (Senin yanağının anılmasıyla kirpiklerim ıslansa buna şaşılır mı? Gül hatırına dikene su vermek, aslında o gülü el üstünde tutmaktır, boşa gitmez.)

VIII. (Senin parmaklarından su akıtıp Ensâr'ı suya doyurduğun mucizeni kim işitse hayretinden parmağını ısırır; zira o nûr, siyah taşları bile gül bahçesine çevirir.)

IX. (Ey şerefli Nebi! Gamlı günümde bu hüznü gönlümü terk etme; karanlık gecede bir dertliye gül sunmak, ona hayat bahşetmektir.)

X. (Ey gönül! Kavuşma gününü iste ve bu şevkle ferahla; hasret çöllerine her an çiğ taneleriyle bezenmiş bir gül gerektir.)

XI. (O eşsiz yüzüne abdest almak için her gül suyu vuruşunda, sıçrayan her damladan binlerce rahmet denizi dalgalanmış, her katre bir güle inkılâp etmiştir.)

XII. (Ben senin dudağının, yani sözünün özlemindeyim, sofular ise cennet isterler. Sarhoşa kadeh nasıl hoş gelirse, bülbül de her feryadında gülü arzular.)

XIII. (Can kuşu her an senin mahallenin o cennet bahçesine uçmak ister; belli ki o güzel boylu sevgiliye gül bile âşık olmuştur.)

XIV. (Bu alçak dünya senin temiz yaratılışınla kurtuluş yolunu bulmuştur; öyle ki gül bile Hz. Ahmed'in (s.a.v) yoluna uymuş, onun gibi güzel kokular saçmıştır.)

XV. (O, insanlığın efendisi ve seçilmişlik burcunun güneşidir; onun mucizeleri, dedikodu ve inkâr ateşinde yananların üzerine bir gül gibi serpilmiştir.)

XVI. (Senin ayağının toprağına ulaşayım diye nice ömürlerdir o yolda dosdoğru duran gül, her an senin eşığıne yüz sürmektedir.)

XVII. (Cehennem korkusunun ateşi gönlümü yakmıştır ey şefaatchi! Ümidim odur ki senin lütuf bulutun, o ateşi söndürüp gönülde güller açtırsın.)

XVIII. (Kıyamet günü olup gaflet uykusundan uyandığında, sana duyduğu hasretten gözyaşı dökenlere, o zor günde senin vuslatın bir gül tazeliğıyle yetişecektir.)

XIX. (O dehşetli mahşer gününde mahrum kalmayacağımı umuyorum; güzel yüzüne susamış olan bu dertli gönlüme, senin vuslat çeşmen bir gül gibi hayat verecektir.)

XX. (Seni övmenin bereketiyle dilim tıpkı Redferî gibi inciler saçar; senin mübarek ismini andığım her an, söylediğim her söz bir güle dönüşür.)